

Šlechtitelská práce ve chmelařství

Naši krajané-pěstitelé chmele jistě vědí, že chmel jest rostlina, která se množí dvěma způsoby: generativně, semenem, a vegetativně, částmi stébel neb kořenů. Jako každá jiná, rostlina chmelová kvete a je schopna tvořiti seménka, která mohou za určitých půdních a klimatických podmínek vyrůst v novou chmelovou rostlinu. Tvoření semének jest nežádoucí při pěstování chmele pro pivovarské účely. Utvořila-li se v hlávkách chmelových seménka, říkájí nakupovači a obchodníci chmellem, že chmel je peckovitý, má nižší pivovarskou hodnotu, a za takový zpěckovatělý chmel se méně platí.

Abyste tak nestalo, radí naši odborníci chmelařům, aby se snažili zničit všechny divoké, plané a zplavnělé rostliny chmelové v zahrádkách, na plotech, příkopech, v lesích a křoví. V kultuře chmelové se pěstují na našich chmelnicích výhradně rostliny samičí. Avšak v přírodě, kde chmel roste jako plevel, nacházíme určitý počet rostlin samičích, které v době květu tvoří pel. Pel se roznáší větrem na velké vzdálenosti a opyluje samičí rostliny ve chmelnicích. V hlávkách opylených se proto tvoří seménka neboli zv. pecky.

Při šlechtění používá se tohoto způsobu množení chmele při pokusech o vypěstování nových, lepších druhů chmele. Dosud však žádoucích výsledků dosaženo nebylo.

Při pěstování chmele v praxi zemědělské množí se chmel vegetativním způsobem.

V SSSR v poválečné době za účelem urychlené obnovy chmelařství, zničeného okupanty, v praxi se široce používá způsobu množení chmele na jaře z babek olámanými chmelovými klíčky, dokud tyto ještě nevystoupily z půdy, kdy se lépe zakofejňují. U nás tento způsob byl navržen a zkoušen krajanem Inž. Pokorným s dobrými výsledky.

Normálně k množení chmele se používá podzemních částí révy, t. j. stébel rostliny. Jsou to ty tak zvané sadičky, které vykrajujeme na jaře ze silnější podzemní části chmelné révy při řezu chmele.

Naši krajané-chmelaři budou čas-

Vítězství bulharského lidu nad fašismem

Dne 9. září bylo tomu pět let, co se Bulhaři zbavili fašistické tyranie a nastoupili cestu svobodného a samostatného vývoje. Před 9. zářím 1944 Bulhaři ještě nikdy nebyli svobodní. Téměř po celých 500 let až do roku 1878 vládli v Bulharsku Turci. Vítězstvím ruských zbraní v roce 1878 byl sice zlomen a definitivně odstraněn feudalismus, ale pracující lid se dostal do nových okovů evropských kapitalistů. Bulharsko se stalo kolonií, o níž sváděli mezi sebou boj imperialisté. V tomto zápase zvítězil imperialisté němečtí, kteří dosadili Bulharům za panovníka Ferdinanda Koburga a zajistili si tak nadvládu nejen politicky, ale i hospodářsky. Car Ferdinand, věrný sluha Berlína, zavlékl svou zemi do první imperialistické války po boku Německa. Již tehdy mladý Jiří Dimitrov spolu s ostatními bulharskými revolucionáři vydal heslo, přeměnit boj za zájmy kapitalistů v boj za osvobození dělnické třídy.

Po porážce Německa usilovali pracující o odstranění monarchie a vyhlášení demokratické republiky. Dělnická třída neměla tehdy úspěch, neboť pokroková buržoazie se bála více revolučního hnutí dělníků než monarchie. V červnu 1923 svrhly skupiny fašistických důstojníků za pomoci cara, fabrikantů a ostatní reakce vládu Alexandra Stambolijského, představitel pokrokové buržoazie, zavraždily ho a nastolily fašistickou samovládu. V září téhož roku vypuklo první antifrašistické povstání, které však car a fašistická reakce za pomoci zahraničního kapitálu potlačili. Tisíce zajatých povstalců bylo surově pobito a velitelé povstání, mezi nimi Jiří Dimitrov a dnešní ministerský předseda Vasil Kolarov museli uprchnout do ciziny, aby odtud pokračovali v boji proti fašistickým tyranům.

Car Boris a fašističtí vládcové Bulharska pokračovali v politice zrady a když

Hitler nastoupil své loupežné tažení, stali se jeho spojencem. Bulharsko se stalo německou vojenskou základnou pro útok proti Jugoslávii a Řecku a především proti Sovětskému svazu. Okupanti využívali Bulharsko nejen vojensky, ale i hospodářsky. Star se jejich zásobárnou.

Dva dny po přepadení Sovětského svazu hitlerovskými hordami počala komunistická strana Bulharska připravovat ozbrojený boj proti okupantům a jejich domácím přísluhovačům. Německé gestapo a bulharští fašisté pronásledovali komunisty a jejich cílem bylo vyhubit komunisty a všechny, kdo by chtěli maršit válečný chod nacistické mašinerie. Ale ani nejtvrdší teror neodstrašil bulharský pracující lid, aby pod vedením komunistické strany nepokračoval v odporu a tvrdém partyzánském boji. Z iniciativy komunistů a za vedení Jiřího Dimitrova, který uděloval pokyny bulharským vlastencům z Moskvy, byly již v létě 1942 položeny základy jednotnému antifrašistickému hnutí a za rok nato byl vyhlášen prostřednictvím ilegálního vstřílače „Christo Botev“ program Vlastenecké strany. Byly zakládány ilegální výbory Vlastenecké strany, jež se staly mohutnou oporou partyzánského hnutí. Proti partyzánskému hnutí musel car Boris udržovat stotisícovou armádu a policii a nemohl proto vyhovět Hitlerovým rozkazům, aby poslal bulharské vojsko proti Rudé armádě.

Zásluhou rychlého postupu Rudé armády a díky ostrážitosti komunistické strany Bulharska nepodařilo se zrádcům Petkovova typu vyvolat bezpodmínečnou kapitulaci a vydat Bulharsko západním imperialistům. Když koncem srpna 1944 vojska 3. ukrajiné fronty rychle pronikla Rumunskem a stanula na hranicích Bulharska, dal Ústřední výbor KSB příkaz svým členům a všem vlastencům, aby ozbrojeným povstáním svrhli fašistické regentství a germanofilskou vládu a nastolili vládu Vlastenecké fronty. Dne 7. září vstoupily na území Bulharska první oddíly Rudé armády. Partyzáni soustředění v okolí hlavního města využili nepřítelův zmatek a za pomoci revolučních vojáků a důstojníků carské armády obsadili dne 9. září 1944 Sofii. Prvním činem vlády Vlastenecké fronty, která se ujala moci v Bulharsku, bylo vyhlášení války hitlerovskému Německu. Bulharsko bylo osvobozeno. Největší zásluhu na tomto vítězství měla hrdinná sovětská armáda a její velitel generálissimus Stalin. Ale i hrdinství bulharského lidu přispělo k vítězství nad fašismem. Den 9. září se stal národním svátkem bulharského lidu, neboť ten den vzešlo mu konečně slunce svobody, svobody národní i sociální.

Mechanisace zemědělství

Kdo byl na zemědělské brigádě — a bylo jich mnoho — nebo kdo prožil dovolenou na venkově, ten si znovu uvědomil, jak rychle postupuje mechanisace našeho zemědělství. A ještě více to pochopí ten, kdo má už za sebou delší čas života a kdo dovede srovnat život a práci české vesnice před lety se životem a prací dnešní vesnice. Před lety opravdu všude o žních zvonila kosa. Dnes už jsou kraje, kde kosu nevidíš a když, tak jen malíčko, když hospodář chce nasíci trochu zeleného krmení nebo když se obskává pole, aby byl volný pruh pro žací stroj nebo samovaz.

Byly doby, kdy po žních dlouhé dny a týdny zněl z vesnic klepot cepů. Dnes žně, je-li hezké počasí, zkrátí se do několika dnů. Za traktorem jede polem samovazač, který žne a klade na zemi už svázané snopy. Už není potřeba cepů. Jsou stroje, které dopraví slámu na stoh. Jiné ji hned rozřežou na drobnou řezanku a vyfouknou do stodoly.

Mechanisace neproniká jenom do továren. Proniká také v zemědělství, na pole a do chlévů a stodol. Symbolem našeho zemědělství už není rozsévač, který jde po poli a z rezné zástěry rozhazuje zrní, aby vydalo příští úrodu. Symbolem našeho zemědělství dnes je traktor, poslušný a tvrdý služebník, který neobyčejně zkrátí práci, která dříve ležela na zemědělcích celé dny a týdny. Chceme a budeme, dovedeme a musíme pokračovat v mechanisaci zemědělství, abychom lidem na půdě usnadnili a ulehčili jejich práci a tím i jejich život. Nebudeme při tom zapomínat ani na zemědělskou ženu, na které leží velká část zemědělské práce a která všude, i v kuchyni, potřebuje pomoci strojů, které by usnadnily její práci, aby se mohla věnovat rodině a životu kulturnímu.

Je však dobře nezapomínat na to, že stroje samy o sobě jsou jen mrtvou hmotou. Je nutno, aby venkovští lidé měli poměr, vztah ke strojům. Známe z četných knih svědectví o tom, jak lidé přímo osobně měli rádi svoje stroje. To platí zejména o lokomotivách. Mají-li stroje dobře pracovat, musí mít k nim lidé dobrý poměr a osobní vztah. Nesmí v nich vidět jen mrtvou věc, která pomůže, když je na poli nejvíce práce a kterou není potřeba se dál starat. Dobrý stroj musí být dobře ošetřován. Musí být připraven, musí být prohlížen. A ještě více: dobrý stroj vykoná vše, co je v jeho silách, jenom tehdy, je-li uprostřed dobré organizace práce. zejména v zemědělství, kde je člověk odkázán v hodné na přírodu, na její proměnlivost, je potřeba využít — zejména o žních — je potřeba dobře organizovat práci, uspořádat celou činnost doma i na poli tak, aby vše běželo postupně souvisle, hladce.

Naš zemědělec měl vždy živý smysl pro technický pokrok. Svědčí o tom mnoho strojů, které si sedláci a chalupníci pořizovali, a svědčí o tom celá vypořádanost našeho zemědělství. Půda pro mechanisaci zemědělství je u nás připravena. Stroje pronikají na široké frontě do zemědělství, aby usnadňovaly práci zemědělců a dávaly stále větší krajíc chleba celému pracujícímu národu.

Povzbuzující příklad jednotných zemědělských družstev

Je oblíbené říci, že náš venkov je z velké části konservativní a že se jen zvolna přizpůsobuje novým technickým vymoženostem.

Nevěřte tomu!

Neboť to, co mnozí vidí jako konservatismus, je ve skutečnosti jeden z význačných rysů praktičnosti venkovského člověka, který dříve, nechtěl-li se nechat vykořisťovat mocnými jedinci na vesnici, byl ve všem odkázán jen na sebe a na své síly. Nikdo mu v práci nepomohl, ani přátelsky neporadil, rodila se přirozená nedůvěra ke všemu, co na vesnici přicházelo odjinud, hlavně z města, a výsledek toho byl, že malý zemědělec byl nucen pracovat na své půdě se starým inventářem, že po léta dřel a stádal, aby si mohl koupit půdu, topil se v dluzích a byl vydán na pospas svým věřitelům.

Toto smutné dědictví velkoagrárních velmožů nyní překonáváme zakládáním jednotných zemědělských družstev. Prvním posláním družstev je, aby všem lidem na venkově ukázala, že ten, kdo pracuje jednotlivě a používá přitom starých, nyní již nevhodných výrobních prostředků, nemůže vyžít taklik, kolik je třeba, aby žil obstojně, aby soustavně zlepšoval své hmotné postavení, aby zvyšoval svou kulturní úroveň a vstoupil na širokou cestu budování socialismu.

Rozvíjením jednotného zemědělského družstevnictví v některých krajích má malí a střední zemědělci možnost spojit svou práci s prací svých sousedů, opatřit si stroje a zvýšit tak produktivitu

své práce. To jinak znamená, že náš malý a střední zemědělec má nyní možnost, poněvadž se sdružil v práci s ostatními, produkovat mnohem více než dříve při vynaložení stejného množství práce.

Příkladná činnost některých JZD v letošních žních to vesměs potvrdila. Mnozí naši zemědělci, kteří ještě donedávna s nedůvěrou pohlíželi na JZD, mohli se nyní prakticky poučit o výhodách a přednostech družstevního podnikání. Byl to příklad tak povzbuzující, že ten venkovský „konservativismus“ rázem roztával. A proč? Zemědělec viděl a přesvědčil se, a právě o to jde. Musíme přesvědčit našeho zemědělce, že jeho dříve lze pomáhat, a když se to podaří a příklad je vskutku podán, je náš zemědělec první, který se chopí těchto nových forem zemědělské výroby.

A ještě něco. Jednotná zemědělská družstva postupně i přetváří rolníkovu psychologii a obrací její tvář k městu. Rolník starého typu, jak už bylo řečeno, choval pudovou nedůvěru k městu, jakožto k vyděrači. Dnešní náš zemědělec však ví, že z města se mu dostane reálné pomoci ve formě strojních a pomocných brigád a tak protiklady mezi venkovem a městem rychle mizí. Naše jednotná zemědělská družstva se tak stávají základnou a ohnískem budování socialismu na venkově. Rodí se nám zemědělec, který má jasný pohled do budoucna, protože se vyprostil z biedy a vstoupil na cestu hospodářského a kulturního rozmachu.

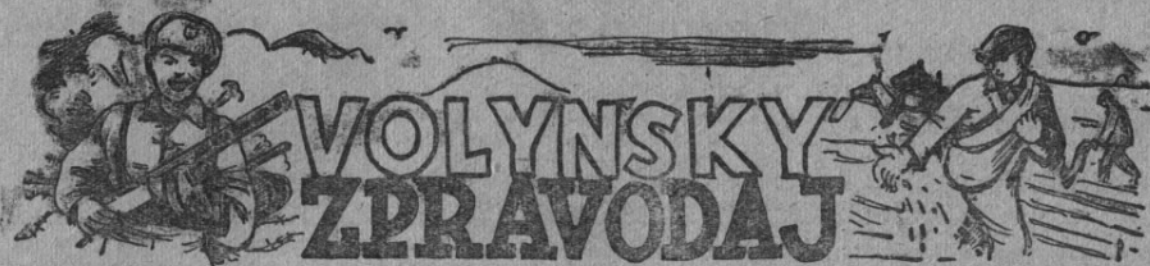
Poslání státních statků

Jako nová složka v našem zemědělském hospodářství se letos výrazně projevují také státní statky. Zdá se být neoprávněné vidět ve státních statcích nějaký nový faktor, neboť stát měl svá zemědělská i lesní hospodářství už za první republiky. Dnešní státní statky se však zcela odlišují od této dřívější formy, a to jak svým rozsahem, tak i svým zaměřením. Právě v posledních měsících prodělávaly státní statky bouřlivý vývoj a rozšiřovaly se svým územním rozsahem na mnohonásobek své dřívější plochy. Tento vývoj není ani dnes ještě zcela u konce. Přebíraly konfiskáty po celém území republiky a hlavně také v pohraničí, kde do svého provozu přejímaly také hospodářské jednotky pastvinářských družstev. Rozdělení zemědělské a lesní půdy na národní podnik státních statků a na národní podnik státních lesů dalo předpoklad k lepší specialisaci, která se pak ještě rozčleňuje podle půdních poměrů a provozních možností.

Státní statky přejímaly své nové objekty namnoze ve stavu velmi zanedbaném, s nevyhovujícími budovami a s nedostatčným vybavením a také hlavně s nedostatkem pracovních sil. Tomuto nedostatku je nutno zatím čelit hlavně brigádnickou pomocí a jako nejlépe vyhovující způsob se utužuje systém patronátů určitých závodů nebo úřadů nad jednotlivými státními statky. Je však potvrzením velkého poslání státních statků, že i za těchto namnoze svízelných podmínek již dnes vykazují velmi pozoruhodné výsledky, jakých nebylo dosaženo v soukromém sektoru a jakých tento soukromý sektor ani docílit nemůže. Takové výsledky jsou možné jen při speciálně za-

měřené a podle výrobních podmínek plánované činnosti a s racionalisací provozu, kterou dovoluje jen velká rozloha obhospodařovaného objektu. Jak v obilnářství, tak i v mléčném hospodářství a rychle stoupající měrou zejména ve výsledech velkovýkrmen se reprezentují státní statky jako významná a mnohde jako rozhodující složka naší zemědělské výroby. Státní zemědělské velkohospodářství má při budování socialismu svůj hlavní význam v tom, že dovede rychleji než jiná forma hospodářství vystupňovat tržní schopnost zemědělství, zajistit tak výživu lidu, učinit ji nezávislou na individuálním zemědělském hospodářství a zároveň být spolehlivou oporou pro tvořící se družstevní hospodářství. Je v této souvislosti poučné připomenout, že v SSSR dodávaly sověchozy v roce 1938 více než 300 mil. pudů obilí, kolchozy vyrobily více než 7 miliard pudů obilí, z nichž asi 2 miliardy přicházely na trh. Tržní výroba obilí na kolchozech činila více než 40% jejich výroby a znamenala ohromný pokrok proti dřívějším poměrům, kdy jen 14,7% obilí samostatných sedláků přicházelo na trh. Tržní výroba sověchozů je však poměrně ještě mnohem vyšší.

Prováděná specialisace a nová pracovní organizace, která se zračí již v podpísávání socialistických smluv, vytvoří ze státních statků vzorná hospodářství, která budou názorným příkladem pro jednotná zemědělská družstva a budou je také konkrétně podporovat odbornou poradou, dodávkami ušlechtilých osiv, plemenného dobytka a poskytnou jim i jinou sousedskou pomoc.

Volyňští Češi v novém domově

Přišli na Volyn do carského Ruska před osmdesátí lety. Zaujali tam místa na pomezí polském a ukrajinském. Byli váženi jako dobří zemědělci a v uznání jejich práce byla jim přiznána velká daňová, hospodářská a školská privilegia. Po tři generace si udrželi svou mateřskou řeč. Paní Charlotta Masaryková v jednom ze svých dopisů, zaslaných v době první světové války své dceři Alici do vězení ve Vídni, napsala, že „mateřština je přece něco jedinečného“. Toto jedinečné zachovat — to bylo příkazem pro volyňské Čechy. O jejich kulturní a školské požadavky pečovala Česká matice v Lucku, která zřídila na Volyni 12 čistě českých matičních škol, kdežto ostatní školy byly utrakvistické: česko-polské, polsko-české a polsko-česko-ukrajinské. Díky těmto školám udrželi si volyňští Češi řeč svých předků, tento znak a zároveň štít našeho národa.

12.000 volyňských Čechů v zahraniční armádě

Na Volyni jich žilo přes 40.000. Byli usazeni ve více než 140 osadách jako souvislá národnostní menšina. Zkusili mnoho v první světové válce a ještě více ve válce druhé. Prodělali odboj proti nacismu. Nešli však s generálem Prchalou, když se rozešel s prezidentem dr. Benešem. V dějinách českého národa — vedle Lidic a Ležáků — má své místo také Český Malín na Volyni, jehož obyvatele Němci vyvraždili a obec zapálili dne 13. července 1943. Volyňští Češi vstupovali do Svobodovy československé armády. Bylo jich 12.000, počet velmi vysoký, mezi nimi bylo asi 600 žen a dívek. Z těchto volyňských vojáků přes 2000 jich padlo v bojích, nedošli do vlasti. A z těch, kteří se statečně probojovali, bylo přes 4000 raněných.

Návrat do vlasti

Zásluhou Sovětského svazu a generálissima Stalina se vrátilo 39.000 volyňských Čechů do republiky. Je to největší počet krajanů-návratilců z jednoho státu. V lednu 1947 přišly první transporty. Volyňští Češi byli usídleni hlavně na Zatecku a Podbořansku. Prodělali počáteční obtíže a překážky, zápasili s chamtivostí některých domácích lidí, kteří jim otravovali první měsíce jejich pobytu ve vlasti. Někteří z nich si dokonce zoufali. Domácí lidé je neznali a trvalo to delší dobu, nežli je poznali a ocenili. Volyňští krajané se vyznačují ryzí erdečností, slovanským pohostinstvím a nesmlouvavým vlastenectvím. Osvědčili se v různých oborech jako zdatní, přičinliví a houževnatí pracovníci, stali se vzorem dobrého hospodáře, jakým byli již na Volyni, kde také pěstovali chmel — to „zelené zlato“ — jako ho nyní s úspěchem pěstují na Zatecku a Podbořansku. Dostali již dekrety na zemědělské usedlosti a bylo již provedeno zaknihování. Jejich snaha je též zaměřena k chovu čistokrevného domácího zvířec-

tva a drůbeže. Mnoho státně uznávaných čistokrevných chovů u volyňských krajanů je toho důkazem. Volyňští Češi přinášejí svůj cenný pracovní příspěvek do celonárodního hospodářského života.

Nalezli též správný postup v historických únorových dnech, což se projevilo i ve volbách, kdy zatecký okres odevzdal 99,26% hlasů pro jednotnou kandidátku Národní fronty. Volyňští se vžívají po všech stránkách do nového života.

Začlenění do výstavby republiky

Zatec je jejich organizačním a kulturním střediskem. V Zateci žije asi 1000 volyňských Čechů, v okrese asi 8000. Zatec, dnes ryze český, je sídlem Svazu Čechů z Volyň. Svaz má 15 odboček

v pohraničních krajích Čech a Moravy. Volyňští jsou zastoupeni ve všech komitacích MNV v Zateci, jsou též zastoupeni v ONV. Volyňští zemědělci jsou z velké části vzorem v odvádění kontingentů chlebovin. Okres zatecký splnil kontingent na 118%. Obec Dubčany, osídlena volyňskými Čechy, splnila dodávky na 150% a obec Horetice, osídlená většinou volyňskými Čechy, splnila kontingent na 200%. Vyznamenání zemědělci byli pozváni do Prahy. Populace u volyňských Čechů je stále vysoká. Dorost volyňský se mísí s dorostem domácím, jsou z toho svatby a přibuzenské vztahy rodin. Pojem „reemigrant“ se pomalu ztrácí, až časem zcela zanikne.

Hlas revoluce 10. 8. 49 Josef Linhart.

Pšov — obec volyňských Čechů

Několik kilometrů od Podbořan leží malá obec Pšov. Je to obec jako každá jiná. A přece ne... Když byste se trochu zajímali o její obyvatele, zjistíte, že všichni pocházejí z Volyň. Vrátili se do své vlasti, aby pomohli svému národu na jednom z nejdůležitějších úseků jeho hospodářství, v zemědělství. Hospodáři doma již několik let. Využívají svých zkušeností v zemědělství a právě zde, v této vesnici, vidíme, že hospodáři dobře. Ať se již podíváme na jejich obilná pole nebo na jejich chmelnice, které jsou velmi dobře ošetřovány.

Obec Pšov, obec volyňských Čechů, řadí se plněním svých povinností mezi nejlepší obce podbořanského okresu. Nejvzornějším zemědělcem je Antonín Valenta. Do Pšova přišel v listopadu 1945 ze Svobodovy armády. Před nástupem do československé armádního sboru hospodářil na zemědělské usedlosti v oblasti Rovno, v obci Moskovština.

Potom roku 1946 přistěhovaly se další rodiny volyňských Čechů. Nastala jim těžká práce: bylo nutno začít mnohde od nuly. Usedlosti byly ve velmi neutěšeném stavu, budovy si vyžadovaly někdy velkých adaptací. Ale všechno bylo po čase zvládnuto a osídlení se mohli věnovat svým hospodářstvím.

Zvolili si za předsedu místního národního výboru hospodáře Valentu. A nevolili špatně. Nejen že jim Valenta poradil, ale jde také příkladem. Má celkem 13 ha orné půdy, z toho má na 1 a půl ha chmel a na 4 a půl ha pšenici.

K dnešnímu dni má již splněnou dodávku vajec, neboť na předpis 2480 kusů dodal 2493 kusů. Na letošní rok má předepsáno odevzdat 6660 litrů mléka. Do 30. června odevzdal již 3771 l mléka. Loňskou dodávku překročil v tvrdém obilí o 50 procent.

Také usedlost Valentu patří nyní mezi nejvzornější v obci. A bylo to hospodářství, které již po mnoho a mnoho let nebylo v provozu. Usedlost neměla vodo-

vod a proto první starostí nového hospodáře bylo získat vodu do bytu. Provedl sloučení několika pramenů a získal nejen vodu pro domácnost, ale i pro stáje. Potom se zařizovala elektrika, dával do pořádku motor, v zahradě vysázel 60 ovocných stromů. A práce ještě ani zdaleka nekončila. Valenta se zařizoval jako pečlivý hospodář, který ví, že jediné spořádané hospodářství přinese užitek a radost z práce.

Byl to také Valenta, který přišel s nápadem, aby si v obci pro usnadnění práce ustavili strojní družstvo. Stal se také jeho prvním zakladatelem. A dnes místní rolníci, volyňští Češi, rádi uznávají velké výhody, jaké jim strojní družstvo přináší.

Provedl si na hospodářství několik zlepšení, jako na př. vyzdění silážních jam na řepu a krmivo a j. Stáje, ve kterých je dobře ošetřovaný dobytek, jsou čisté a světlé. A také je celé hospodářství. Všude pořádek a čistota.

Abyste měl hospodář dobrý chov nosnic, navázal spolupráci s drůbežárnou, která mu dodává kuřata. Nezapomněl však ani na svou ženu, na její až doposavad těžkou práci, a nechal na usedlosti zřídit prádelnu, koupelnu a mandl. Valenta však nezůstává stá u práce, kterou až dosud tak vzorně konal. Přemýšlí o všem, co se kolem vesnice děje, a tak možná, že za nějakou dobu se hne Pšov zase o kousek kupředu, o kousek dále k uskutečnění socialismu na vesnici.

Tak volyňští Češi, kteří se po roce 1945 vrátili do rodné vlasti, plní své povinnosti vůči svému národu a své republice, která jim dala a dává všechny možnosti, aby si zde vytvořili ty nejlepší podmínky pro spokojený a šťastný život. Republika dala volyňským Čechům možnost slušného života a volyňští Češi dávají za to republice svou práci a své zkušenosti v zemědělském podnikání. — Jednota 30. 8. 49. — SD.

Náš zemědělec

Vyhláška

nejvyššího úřadu cenového
ze dne 19. července 1949

o výkupních a prodejních cenách obilí,
luštěnin a olejnin ze sklizně 1949

Nejvyšší úřad cenový stanoví na základě usnesení vlády ze dne 21. června 1949 po dohodě s ministerstvy zemědělství, výživy a financí podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového toto:

Výkupní ceny pro obilí

Pšenice a žito

Výkupní ceny činí za 100 kg:

a) pšenice:

při jakostní váze 83 kg a vyšší	412 Kčs
při jakostní váze 82 kg	409 Kčs
při jakostní váze 81 kg	406 Kčs
při jakostní váze 80 kg	403 Kčs
při jakostní váze 79 kg	400 Kčs
při jakostní váze 76—78 kg	395 Kčs
při jakostní váze 75 kg a nižší	390 Kčs

Ječmen

Výkupní ceny činí za 100 kg:

I. krmného ječmene	
při jakostní váze 61 kg a nižší	270 Kčs
II. průmyslového ječmene	
při jakostní váze 65 kg a vyšší	289 Kčs
při jakostní váze 62—64 kg	283 Kčs
III. sladařského ječmene	
a) výběrového sladařského ječmene, který vyhovuje zvýšeným požadavkům na třídění, barvu a jemnost pluch, o jakostní váze alespoň 68 kg, s normální klíčovostí ročníku, bez zrostlosti a pachu, který nesmí obsahovat více než 1/2% nečistot a 1/2% zlomků a poškozených zrn a ne s větším odpadem pod sítem 2.2 mm než 1%	
	410 Kčs
b) prima sladařského ječmene o jakostní váze alespoň 67 kg, s normální klíčovostí ročníku, bez zrostlosti a pachu, nevykazujícího více než 1/2% nečistot a 1% zlomků a poškozených zrn s celkovým odpadem pod sítem 2.2 mm nejvýše 3%	
	371 Kčs
c) středního sladařského ječmene o jakostní váze alespoň 66 kg, s normální klíčovostí ročníku, ne s více než 1% nečistot a 2% zlomků a poškozených zrn a 1/2% zrostlých zrn a s celkovým odpadem pod sítem 2.2 mm nejvýše 5%	
	321 Kčs

Oves

Výkupní ceny ovsy činí za 100 kg:
při jakostní váze 50 kg a vyšší 283 Kčs
při jakostní váze 49 kg a nižší 276 Kčs

Jedlé luštěniny

Výkupní ceny jedlých luštěnin činí za 100 kg:
I. hrách jedlý
a) velkozrný (Viktoria) žlutý 643 Kčs
velkozrný (Viktoria) zelený 675 Kčs
b) drobnozrný žlutý 559 Kčs
drobnozrný zelený 591 Kčs

II. čočka

a) velkozrná 771 Kčs
b) drobnozrná 694 Kčs

III. fazole

a) jedlé 578 Kčs
b) druh Flagiolette 643 Kčs

Krmné luštěniny

Výkupní ceny krmných luštěnin činí za 100 Kg:

krmný hrách	500 Kčs
krmné fazole	321 Kčs
krmná vikev	500 Kčs
peluška	500 Kčs
lupina sladká	360 Kčs
lupina hořká	309 Kčs
koňský bob	321 Kčs

Výkupní ceny pro olejninu a soju
Ceny olejnin a soje činí za 100 kg:

	výkupní cena	prémie	mimořádný příplatek	celkem se pěstiteli zaplatí
řepka a řepice	850	—	30	880
hořčice	771	—	30	801
lněné semeno	643	300	30	973
mák	1500	200	60	1760
semeno sluneč.	600	—	20	620
konopné semeno	643	—	20	663
soja	900	—	30	930
světlice	600	—	20	620
lnička	600	—	—	600
ohnice	321	—	—	321

Vyhláška

nejvyššího úřadu cenového
ze dne 19. července 1949

o výkupních cenách chmele ze sklizně 1949

Nejvyšší úřad cenový stanoví na základě usnesení vlády ze dne 21. června 1949 po dohodě s ministerstvy zemědělství a výživy podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového toto:

§ 1.

Výkupní ceny známovaného chmele ze sklizně 1949 se stanoví za 50 kg:

Z výrobní oblasti žatecké: od 4000 do 5000 Kčs
Z výrobní oblasti roudnické a ústěcké: od 3800 do 4800 Kčs
Z výrobní oblasti tršické a dubské: od 3600 do 4600 Kčs.

§ 2.

Pro výkup chmele ze sklizně 1949, který nebyl ve výrobní obci označen nebo který byl z ověření vyloučen, se stanoví pro všechny oblasti nejnižší cena 500 Kčs, nejvyšší cena 1200 Kčs za 50 kg.

§ 3.

Ceny uvedené v §§ 1 a 2 se rozumějí

za chmel bez obalu, ze skladištní půdy, pěstitele.

§ 4.

Výkup a odbyt chmele ze sklizně 1949 upraví ministerstvo výživy v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým vyhláškou, v níž budou stanoveny též platební a dodací podmínky.

§ 5.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle části čtvrté vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového a podle předpisů toto nařízení měnících nebo doplňujících.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Za předsedu: Dr. Volf v. r.

Lhůta pro splnění dodávek a podmínky pro volný prodej plodin

Konečná lhůta pro splnění dodávek zemědělských plodin ze sklizně 1949 byla vyhláškou ministerstva výživy v 12. srpna 1949 stanovena takto: u pšenice, žita, ječmene, ovsy, luštěnin jedlých a krmných, řepky, řepice, hořčice, světlice, ohnice, máku, sena a slámy do 24. prosince 1949 v českých krajích a do 14. listopadu 1949 na Slovensku. U kukurice, semene lní, konopí, slunečnice, soji a lničky do 31. ledna 1950.

Pro dodávky uznaného a k uznávacímu řízení přihlášeného osiva platí lhůta, stanovené ministerstvem zemědělství. — Ustředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky může se souhlasem ministerstva výživy stanovit, jaká množství zemědělských plodin jsou pěstitele povinni dodat v jednotlivých obdobích do stanovené lhůty.

Prodávát volně zemědělské plodiny je dovoleno jen těm pěstitelům, kteří uzavřeli smlouvu o výrobě a smlouvu o výkupu a dodávce příslušného druhu plodiny a tyto smlouvy, i dodatkové, v určených lhůtách také splnili. Dále mohou volně odprodat své plodiny ti, kterým nebyl při rozvrhu plánovaných výkupních množství stanoven dodávkový úkol. Potvrzení o tom vyhotoví místní národní výbor.

Tito pěstitelé mohou volně prodávat pšenici, žito, ječmen, oves, kukurici, luštěniny jedlé i krmné, mák, seno, slámu a zeleninu přímo spotřebitelům nebo oprávněným vykupovačům. Ostatní olejninu, cukrovku, čekanku a chmel jen oprávněným vykupovačům. Volný prodej uznaného osiva není dovolen.

Zpracovávat nebo dát si zpracovat ve mzdě volně koupené zemědělské plodiny, je zakázáno. Spotřebitelé, kteří si koupili volně pšenici, žito, ječmen, oves, kukurici a luštěniny jedlé i krmné, mohou s těmito plodinami vyměnit za výrobky z nich u hospodářského družstva.

Osvědčení o oprávnění k volnému prodeji zemědělských plodin vydává pěstitelům, kteří splnili dodávkové i dodatkové smlouvy, hospodářské družstvo. Toto osvědčení může být vyznačeno též v listku o převzetí, který pěstitel obdrží při poslední dodávce. Osvědčení může být vydáno i v tom případě, že pěstitel nesplnil pouze dodávku osiva jařin proto, že dosud neuplynula lhůta, stanovená ministerstvem zemědělství k dodávce osiva jařin.

Pěstitelům, kterým nebyl předepsán dodávkový úkol, vyhotoví osvědčení k volnému prodeji — jak už jsme uvedli — MNV.

Gsvěta

Malý oznámovatel

ŘEHOŘ HOLÝ Výroba prádla

PRAHA I, NÁRODNÍ TRÍDA čis. 35
Mezipatro Telefon 397-16

Několik statků se pronajme na Lounsku, Slánsku a více domů a domků v městech i na venkově prodá V. Gruncel, realitní kancelář, Louny.

Prodám 40 čistokrevných Rhode Island slepic (červenky) z uznaného chovu „A“, jednoroční, dvouroční a kuřice po 400 Kčs za jeden kus.

Také čistokrevné kachny Americké Pekinky (bílé velké) a jednoho kačera.

Čistokrevné, tetované Angory, čtyř samce a 4 samice.

Nabídky do administr. Věrné Stráže.

Prodám zemědělskou usedlost-konfiskát s mrtvým inventářem, 16 ha přidělu a 2 ha pachtu, celkem 18 ha v jednom kuse. Zem je čistá, bez kamenů. Stavby, nové 1/3 ha zahrady, 4 1/2 ha luk. Obec je spojena s okresním městem. Zájemci pište na adresu: Miloslav Gol, Velké Albrechtice 94, okr. Bílovec.

Přijmu do hostince mladou, samostatnou ženu nebo děvče, která umí vařit a rozumí všem pracím v hostinci. Není to však podmínkou. Stačí zájem o tyto práce. Zájemci blaste se na adresu: Theodor Kuliš, nár. spr. restaurace „Na strážii“, Jiřetín 254, okr. Jablonec n. N.

Blahopřání. Členové bývalého Souboru volyňské mládeže v Zatoči blahopřejí své člence Milence Lněničkové k jejímu sňatku. Necht' je její život ozářen paprsky lásky a spokojenosti.

Dne 10. září 1949 dožívá se 60 let naše drahá maminka a babička

paní Julie Tomanová, roz. Zita. Narodila se 10. září 1889 v Kupičově na Volyni. Svůj tichý a nenáročný život věnovala obětavě své rodině. Po devíti letech ošetřovala s velkou láskou a trpělivostí svého nemocného manžela Václava Tomana, legionáře z první světové války. Dnes jí zůstaly na rukou jen tvrdé mozoly a podlomené zdraví.

Kéž Vám, milá maminko, dobrovolný Bůh zehná a Vás chrání v dalších letech. Vaše děti a vnoučata.

Hledají se potomci Frant. Michaličky, naroz. v Kunvaldě, usdíli na Volyňsku-Závaly u Dubna, přesídlení do oblasti Chomutov - Most. Hledají je: Fr. Michalička, Praha VII, Osadní 7 a Ant. Dostál, Jindřichovice, pod Smrkem 56 u Frýdlantu v Č.

Karel Tesař, Kunratice 2 u České Kamenice, okr. Nový Bor, hledá bratrance Josefa Tesaře z Majotky, okr. Dubno na Volyni.

Josef Kiryk, Jenišov 30, p. Dvory, okr. Karl. Vary, hledá svého švagra Stanislava Hejlu, mostecký bytem Varrov na Volyni, okr. Luck.

Státní instruktor. kurs ruštinářský v Protivíně

Na okraji města Protivína v malebném zákoutí jižních Čech stojí protivínský zámek, který je mnohým znám z písně: „Protivínský zámek mezi horama“.

Hory zde ovšem vůbec nejsou, ale lidová poesie si tento zámek „mezi horama“ přece jen postavila, třebaš že stojí pouze mezi pěknými lesy.

Protivínský zámek byl založen asi ve 12. století, byl přestavován a naposled patřil Svarcenbergům. Dnes jest tento zámek sídlem různých kursů a tuto chvíli — sídlem státního instruktorského kursu ruštiny. Dnes místo tehdejších pánů se zde prochází lidé práce — čeští učitelé, a místo hlasů kastelánů se zde ozývají hlasy docentů přednášejících v kurse.

Hlavním účelem kursu jest prostudovati nové metody vyučování ruštiny na středních a také národních školách. Kursu se zúčastní na 80 posluchačů, představitelů různých okresů z Čech a Moravy.

Tvůrcem této nové metody vyučování ruštiny jest prof. Frant. Malíř, docent pedagogické fakulty v Praze a autor učebnice ruštiny Zvězda A2, který velmi zajímavě a úspěšně seznamuje budoucí instruktory s novou formou vyučování ruštiny. Spoluautorem učebnice jest s. Václav Cícha, referent jazyka ruského při výzkumném ústavu pedagogickém v Praze, který rovněž v kurse přednáší.

Má vlast

Krásná je moje rodná česká země,
krajina klidná, srdce v Boží dlaní,
stíty hor hrdě zvedají své těmě,
v lásce k nim nebe modré čelo sklání.

Vysoko nad ní skřivan písně roní,
ten neúnavný pěvec českých polí,
úpově vůně jarem sladce voní,
tak sladce, že až u srdce tě bolí.

Weselé ptáče sedá na jabloni,
východu slunce předzvěst nese světu,
větvě se v okno otevřené klom
zazračnou vůni růžového květu.

A lid v ní žije plný mocných tužeb,
myšlenky silné kryjí tvrdá čela,
ten neklesne do tyranie služeb,
ponokery nezná jeho mysl smělá.

Dnes šťastně říkám: To je moje plémě!
Kéž Bůh ten lid od všeho zlého chrání.
Milovat tebe, rodná česká země,
mně žádá síla světa nezabráni.

A. Hřibovská.

Ředitelkou kursu jest dr. Alexandra Schierová, prof. reál. gymnasia v Hradci Králové, která přednáší v kurse ruskou literaturu. Sovětské vlastivědě vyučuje prof. P. Rastargujev z Prahy.

V prvním týdnu přednášeli v kurse také docenti filosofické fakulty Karlovy university v Praze, prof. Alfred Wurm a prof. Leška.

Docenti přednášejí velmi zajímavě a věcně a práce jest rozložena tak, že posluchači mají čas nejen na práci, ale také na rekreaci.

Mimo práci ve škole se chodí také na zemědělské brigády a bylo odpracováno celkem cca 700 pracovních hodin.

Práce v kurse jest příjemněována krásnými výlety do čarovných zákoutí jihočeského kraje, a to na Hlubokou, Orlík, Zvíka, Písek atd.

Život v kurse byl velmi příjemný a opravdu kamarádský. Kursisté zde získali mnoho vědomostí pro svoji budoucí práci v okresích a ve školách.

Kursu se zúčastnilo také několik ruštinářů z řad volyňských Čechů.

Jiří Rébl.

Sdružení zahraničních Čechů

Po několikátýdenní přestávce v době prázdnin zahájilo Sdružení zahraničních Čechů v Praze, Poříč č. 12, opět svou činnost. V první schůzi dne 27. srpna vzpomněl předseda V. Bešták úmrtí členů Sdružení: Anežky Černé, členky výboru, Václava Beneše, Josefa Sádka, Bedřicha Řepíka a Václava Lupínka, jejichž památku přítomní uctili povstáním. Hlavní část programu schůze byla věnována oslavě V. výročí slovenského národního povstání, jehož význam pro náš stát výstižně zhodnotil předseda kostnické Jednoty dr. Josef Lavička. Nejdříve poukázal na styky obou národů v našich dějinách, na vývoj za první republiky až k Mnichovu a odtržení Slovenska v březnu 1939. Vylíčil průběh povstání a ocenil věrnost těch, kteří odbojem projevíli věrnost československé jednotě. Přednáška, podaná velmi poutavě a srozumitelně, byla vyslechnuta s velkým zájmem a řečníkovi bylo srdečně poděkováno.

V neděli 28. srpna opouštěly republiku děti našich krajanů s Dražďan v počtu 54, z Lipska 28 a ze Zítavy 43. Na nádraží, kam byly uvedeny zaměstnanci Čs. ústavu zahraničního, se dostavili též funkcionáři a členové Sdružení zahraničních Čechů, kteří se s dětmi srdečně rozloučili. Děti se po dobu dovolené velmi zotavily a v české řeči zdokonalily. Odjížděly velmi spokojeny a ještě z vlaku volaly bouřlivě „Na shledanou“.

Náhrada pojišťovacích prémie za reemigranty z Volyně

Dodatkem k naší zprávě uveřejněné v předmětné záležitosti v minulém čísle Věrné stráže otiskujeme v plném znění oběžník Ústřední národní pojišťovny čís. 161-49 - čj. III-1-4324-9. 5. ze dne 8. srpna t. r. a upozorňujeme důrazně všechny naše krajany, že lhůta k přihlášení nároku končí 30. září t. r.

Současně otiskujeme vzor písemné přihlášky, kterou nechť si všichni reemigranti - vol. Češi - pokud přicházejí v úvahu, neodkladně vyhotoví (nebo vyžádají tiskopisy ve Svazu či odbočce), nechají potvrdit okresním nár. výborem resp. osídlovacím ref. Nár. pozemkového fondu a dvojmo podají u příslušné okresní národní pojišťovny ve stanoveném termínu.

Námezdně pracující vol. Češi nechť rovněž podají žádost o vrácení příspěvků nemocenského a soc. pojištění za léta 1946-47.

Ústřední národní pojišťovna

Oběžný list čís. 161-49

Čj. III/1-4324-9. 5. 8. srpna 1949

Věc: Náhrada příspěvků zák. pojištění reemigrantům z Volyně za léta 1946 a 1947 ministerstvem práce a sociální péče

Všem okresním národním pojišťovnám v krajích 1—13, odborům a oddělením Ústřední národní pojišťovny v Praze a Národní pojišťovny v Bratislavě!

1. Dohodu se SSSR z 10. 7. 1946 o vzájemné opci a přesídlení občanů převzala Československá republika v čl. 14, lit. b) závazek osvoboditi v letech 1946 a 1947 hospodářství, na její území přesídlivších volyňských Čechů od pojišťovacích příspěvků.

Ke splnění tohoto převzatého závazku bude tedy třeba, aby stát nahradil volyňským Čechům pojišťovací prémie a příspěvky, které ti zaplatili resp. mají zaplatiti za rozhodnou dobu. Dohoda se týká všech odvětví pojištění, zvláště také zákonného pojištění úrazového zemědělských a lesních podniků ve smyslu § 117 a dalších úraz. zák. ve znění vyhlášky č. 195-1944 Sb., na něž byla pojišť. povinnost rozšířena vyhláškou ministerstva ochrany práce a soc. péče z 13. 6. 1945, čís. 64 Sb.

2. Aby ministerstvo práce a sociální péče mohlo zjistiti částky, jež bude třeba jednotlivým pojištěným uhraditi, vyzve volyňské Čechy vyhláškou uveřejněnou v jejich zájmovém časopise „Věrná stráž“ v Žatci, aby se přihlásili o náhradu příspěvků zaplacených za rozhodnou dobu. Ve vyhlášce bude uvedeno, že přihláška musí obsahovat tyto údaje: 1. jméno a příjmení přihlašovatele, 2. bydliště (s udáním přesné adresy) a příp. i místo podniku, 3. čís. registrač. průkazu, 4. druh pojištění, 5. číslo pojistky, resp. číslo konta nebo číslo řadové přísl. nositele pojištění, pokud jsou známa, 6. označení a sídlo živnosti a konečně 7. den, kdy pojištěný (volyňský Čech) začal hospodařiti na pojištěném objektu (zeměděl. usedlosti nebo živnosti) na vlastní účet. K bodu 7. musí být připojeno úřední potvrzení okr. národního výboru o dni tam uvedeném a o tom, zda jde v jednotlivých případech o podniky provozované na konfiskovaných objektech vůbec a v kladném případě zda podle dekretu čís. 12-1945 či podle dekretu č. 108-1945 Sb.

3. Ministerstvo práce a sociální péče obrátilo se přípisem ze dne 4. 5. 1949, jed. zn. A-V-3111-21/4-49/109 na Ústřední národní pojišťovnu s tím, aby mu součinností okresních národních pojišťoven byla umožněna realizace finančních závazků, vyplývajících pro Československý stát ze zmíněné dohody, a to tak, že okresní národní pojišťovny podle svých katastrů a dokladů, resp. podle spisového materiálu odevzdaného jim svého času býv. Úrazovými pojišťovnami v Praze a v Brně údaje přihlášek, pokud se jich ovšem týkají, přezkouší a sestaví výkazy částek, které mají být ministerstvem hrazeny buď přísl. plátcům (jsou-li již zaplacený), nebo za ně nositelům pojištění (nejsou-li dosud zaplacený).

Místem, u něhož budou volyňští Češi přihlášky podávat, budou příslušné okresní národní pojišťovny. Lhůtu k podání přihlášek stanoví MPSP pro reemigranty do 30. září 1949.

4. Ukládáme proto všem okresním národním pojišťovnám, aby přijímaly tyto přihlášky o náhradu pojistných příspěvků za léta 1946 a 1947, aby jejich data v mezích svých možností přezkoušely, aby zjišťovaly

částky na pojistných příspěvcích, které by mělo MPSP uhraditi a sestavily pak podle sebraných přihlášek a svých dat úhrnné výkazy. Tyto výkazy zašlou i s přihláškami a přílohami přímo ministerstvu práce a soc. péče, reemigrační odbor na adresu Praha II, Spálená 17 a jejich kopie Ústřední národní pojišťovně, odd. III/1, Praha XI., čp. 1800, a to nejdéle do jednoho měsíce po uplynutí lhůty, kterou ministerstvo stanoví k podání přihlášek, t. j. do 31. října 1949. V této lhůtě zašlete MPSP a ÚNP i negativní hlášení.

Do výkazů je třeba zahrnouti pojistné příspěvky všech druhů sociálního pojištění, ať je reemigranti - volyňští Češi zaplatili (po příp. jsou dlužní) jako zaměstnavatelé za své zaměstnance nebo jako provozovatele zemědělských nebo lesních podniků podle § 117 a dalších úrazového zákona. Zvláště je třeba ve výkazech vyznačiti, zda příspěvky byly zaplacený a mají býti tedy nahrazený, reemigrantu nebo zda jde o příspěvky nezaplacený a dosud dlužné, které mají býti nahrazený i s příslušným svými pojišťovně.

Upozorňujeme, že půjde v první řadě o zemědělské podniky provozované na konfiskovaném zemědělském majetku podle dekretu č. 12-45 Sb., na něž se vztahuje dohoda o paušálním vyrovnání pojistných příspěvků, uzavřená s Národním pozemkovým fondem, jež byla publikována oběžníkem č. 30-49. Dohoda se ovšem týká pouze příspěvků za dobu před tím, než přidělcé (volyňský Čech) počal na půdě hospodařiti. Bude proto nutno, aby okresní národní pojišťovny při sestavování výkazů pojistných příspěvků za léta 1946 a 1947, jež by mělo osídleným - volyňským Čechům hraditi MPSP, po případě za ně zaplatiti přímo okresním pojišťovnám, vykazovaly příspěvky jen za dobu skutečného hospodaření přidělcova na vlastní účet podle úředního dokladu k bodu 7 přihlášky, neboť tyto příspěvky podle bodu 3a oběžníku č. 30-49 zaplacením paušální částky Národním pozemkovým fondem uhrázeny nebyly.

PŘIHLÁŠKA

o náhradu pojišť. premií zaplacených vol. Čechy v létech 1946-47

.....
(Jméno a příjmení pojistníka.)

Datum: .....

.....
(Bydliště: obec, čp., pošta okres.)

Věc: Náhrada pojišťovacích premií za reemigranty z Volyně — přihláška.

Titl.

Okresní národní pojišťovna v .....

Ve smyslu pokynů MPSP čj. VII a 3111-5/-49-24/3 ze dne 4. srpna 1949 uveřejněných v časopise Svazu Čechů z Volyně „Věrná stráž“ čís. 34 ze dne 31. 8. 1949 a oběžníku Ústřední národní pojišťovny čís. 161-49, čj. III/1-4324-9. 5. ze dne 8. srpna 1949 ve věci náhrady příspěvků zákonného pojištění reemigrantům z Volyně za léta 1946 a 1947 ministerstvem práce a sociální péče podávám tuto přihlášku a žádám o vrácení zaplacených premií (o jejich zaplacení nár. pojišťovně, pokud zaplacený nebyly).

K žádosti uvádím tyto údaje:

1. Jméno a příjmení .....
2. Bydliště (obec, čp., pošta, okres) .....
3. Čís. registračního (reemigračního) průkazu .....

4. Druhy pojištění	Čís. pojistky resp. čís. konta nebo číslo řadové příslušného nositele pojištění	Výše zaplacených příspěvků		
		1946	1947	Úhrnem
a) Pojištění proti škodám z ohně				
b) Pojištění proti krupobití				
c) Pojištění proti pádu dobytka				
d) Povinné úrazové pojištění				
e) Sociální pojištění osob zaměstnaných v podniku				
f) Jiné druhy zák. pojištění				
		Celkem		

5. Označení a místo podniku (zem. usedlost nebo živnost) .....
6. Den, od kdy jsem začal hospodařiti na uvedeném pojištěném objektu samostatně (na vlastní účet) .....

(Vlastnoruční podpis.)

Potvrzuje se správnost údajů uvedeného o dni svrchu ad 6. Jde o podnik provozovaný na objektu konfiskovaném dle dekretu čís. .... (12-1945 nebo 108-1945 Sb.).

L. S.

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný správce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Zatec, nám. dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, filiálka v Zatci, telefon č. 374. Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, č. j. IA-Gre-2372-OB Dohledací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1949 je 150 Kčs. Konto pošt. spořitelny č. 728.301 — Okresní spořitelna a záložna Zatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268.